

НА СУБОТНИК — ВСІМ!

КОМУНІЗМ Є ВИЩА, ПРОТИ КАПІТАЛІСТИЧНОЇ, ПРОДУКТИВНІСТЬ ПРАЦІ ДОБРОВІЛЬНИХ, СВІДОМИХ, ОБ'ЄДНАНИХ РОБІТНИКІВ, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬ ПЕРЕДОВУ ТЕХНІКУ. КОМУНІСТИЧНІ СУБОТНИКИ НАДЗВИЧАЙНО ЦІННІ, ЯК ФАКТИЧНИЙ ПОЧАТОК КОМУНІЗМУ...

В. І. Ленін, Твори, т. 29, стор. 380.

...І НОВИЙ ШЛЯХ

БОБРИНЕЦЬ. Комсомольці та піонери, студенти сільськогосподарського технікуму, учні професійно-технічного училища № 2 11 квітня посадять 2 тисячі дерев. А ще — приведуть в порядок спортивні майданчики біля своїх учбових закладів.

Міжколгоспбудівці, на чолі з своїм ватажком Віктором Іванченком працюватимуть на прокладці шосейної дороги. Сірою стрічкою простягнеться вона від колгоспу імені Калініна до колгоспу «Правда».

1500 юнаків і дівчат міста працюватимуть на своїх виробничих місцях. Зароблені гроші перерахують у фонд останнього року п'ятирічки.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНІЗМ

орган міського комітету комсомолу Харківського обкому ЛКСМУ

Рік видання XI • СУБОТА, 11 квітня 1970 р. • Ціна 2 коп.

ПОЧАТОК ОД ТОПОЛИНИХ АЛЕЙ

Тваринники артілі «Шлях до комунізму» довгий час мали найнижчі показники по виробництву молока в усьому Новоархангельському районі. Дехто навіть зауважував:

— Руїна праця в них. Тому й червона табличка ферма.

І ось про це почалась розмова на комсомольських зборах колгоспу. Виступила групкомсорг ферми Клава Варушта:

— Механізми, звісно, необхідні, але, перш за все, нам треба мати хороше стадо корів.

І молоді тваринники запропонували правлінню артілі самостійно вирощувати тварин.

Тепер Тамара Замужило та Клава Варушта вже доглядають по 50 теличок, 40 телят у Клави Колісниченко. Вона щодня домагається приросту живої ваги кожного з них більше 900 грамів.

А на черзі — будівництво тваринницьких приміщень, механізація ферми. І комсомольці артілі вирішили влаштувати кілька суботників та недільників, щоб допомогти будівельникам.

Сьогодні вони побілять стіни в корівниках, які споруджені торік, по-новому обладнають червоний куток, висадять більше двохсот фруктових та декоративних дерев, закладуть квітники.

М. ВІНЦЕВИЙ.

Юрій Харченко — механік Михайлівського вуглерозрізу. Разом з своїми товаришами він щес ударну трудову вахту на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

На фото: механік Юрій Харченко.

Фото М. ТАНСЬКОГО.

ВІД Чукотки до сивого Бугу...
Ці слова могли б стати початком пісні, правда? Хорошої, щирої пісні про єдність, про дружбу радянських людей. Сьогодні від сходу до заходу, від півночі до півдня нашої неозорої землі виходять громадяни країни Рад на комуністичний суботник.

Володимир Ілліч Ленін вбачав у суботниках, у колективній, добровільній і безкорисливій праці початок комунізму. Так, комунізм починається у нашій праці. Саме з цими думками і йдуть сьогодні до своїх місць робітники нашої фабрики.

Чий то спів, чий то сміх бринить? Це йдуть дівчата комсомольсько-молодіжної бригади закрийників цеху № 1. Вчора їх бригада, Лариса Підковська, перод тим, як піти додому, наказала дівчатам:

— Завтра прийти всім, як одній, у святковому настрої!

Чудовий наказ. Хоча іншого настрою, крім святкового, і бути не може. Всі одинадцять членів бригади, коли брали трудові зобов'язання на честь 100-річчя з дня народження Ілліча, дали слово до 22-го квітня зекономити 75

«Прибути у святковому настрої»

тисяч квадратних дециметрів виробничих товарів. Кожна з дівчат зважувала свої резерви і можливості. А щоб навчитися якнайраціональніше використовувати їх, всі вступили до школи по передачі передових методів розкряю.

Керув навчанням у цій школі досвідчена розкрийниця, секретар парторганізації цеху Лариса Михайлівна Платонова. Здобилим ученицями виявилися сама бригада комсомольсько-молодіжної — Лариса Підковська, її подруги — Лариса Ігнатенко, Галина Гинда, Любов Палецька, Валентина Кондратенко, Тетяна Приходько і інші дівчата. Участь у Всесоюзному Ленінському заліку перетворилась для них у трудовий іспит їхньої комсомольської честі і гідності. І вже в січні групкомсорг бригади Люба Палецька доповіла фабричному комітету комсомолу: дівчата виконали зобов'язання!

Молоді розкрийниці вирішили за сто ударних ленінських днів зекономити ще 50 тисяч квадратних дециметрів виробів. Коли підрахувати, то економія обернеться у таку цифру — 8000. Май-

же стільки пар взуття буде випущено додатково за рахунок економії.

Сьогодні дівчата з бригади Лариси Підковської працюватимуть на зекономлених у попередні тижні матеріалах. І працюватимуть з найвищою продуктивністю. Адже гроші, зароблені на суботнику, будуть відраховані у фонд завершального року п'ятирічки, у фонд зміцнення і процвітання рідної Вітчизни.

Крім сьогоднішнього, бригада Люби, як і колектив усієї фабрики, працюватиме ще три дні на зекономлених матеріалах, останній з яких припадає на 22-е квітня, іменини Ілліча. Це чудовий подарунок великому святу — ювілею дорогого вождя.

Нехай від Чукотки до Бугу пролягли тисячі кілометрів. Але сьогодні ми відчуємо лікоть товаришів, які будують в зоні вічної мерзлоти електростанцію, які ведуть у спраглу пустелю води, які і далеко від нас, і поруч з нами. Бо справа наша прекрасна. Бо її великим починком назвав сам Ленін.

Олена СКЛЯР, контролер ВТК, секретар комсомольської організації Кіровоградської взуттєвої фабрики.

Зустріч товаришів Л. І. Брежнєва і Л. Свободи

Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв і президент Чехословацької Соціалістичної Республіки товариш Л. Свобода зустрілись у Москві 8 квітня ц. р.

У товариській розмові відбувся обмін думками у питаннях дальшого розвитку

і зміцнення дружби та всебічного співробітництва між СРСР і ЧССР, радянським і чехословацьким народами, взаємний обмін інформацією про підготовку в Радянському Союзі і Чехословаччині до гідної зустрічі 100-річчя з

дня народження вождя трудящих усього світу В. І. Леніна.

Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв висловив побажання нових успіхів у зміцненні і розвитку соціалістичного суспільства комуністам і всім трудящим Чехословаччини.

Зустріч пройшла в теплій, сердечній обстановці.

Φoto Β. ΚΟΒΠΑΚΑ.

Б. ЛУК'ЯНОВ.
(кор. ТАРС).

ЗАГОНИ ГОТОВІ

УЛЬЯНОВКА:

ПОВЕДУТЬ ВЕТЕРАНИ

Більше трьох тисяч школярів району вийдуть сьогодні на автостраду. Вони побілять стовбури дерев, що посаджені кілька років тому майже на 30-кілометровій відстані. Омоняться вісім альбанок, автобусні зупинки.

Цей великий ланіт школярів введе на суботник старий більшовик, учасник революційних подій 1917 року І. П. Сивеский. Разом з юнаками та дівчатами на автостраду вийдуть кілька духових оркестрів, агітбригади.

НОВОАРХАНГЕЛЬСЬК:

ДЛЯ АЛЕЇ СЛАВИ

Закінчити будівництво стадіону, обладнати спортивні майданчики на тваринницьких фермах, на польовому стані тракторної бригади, допомогти сільським майстрам в спорудженні спортивного залу — така мета в молодих хліборобів артілі імені Калініна. А ще комсомольці села вирішили посадити алеї коло артільних ставків, обабіч вулиць. Алеї Слави з'являться біля Будинку культури.

ЗНАМ'ЯНКА:

ДВЕНАДЦЯТЕ КЕЛЬМ

250 учнів профтехучилища № 3 працюватимуть сьогодні на будівництві Паладу культури. Хлопці та дівчата овантажують, що вони можуть зробити більше, ніж інші їх ровесники з районного центру. Адже кожен з них в значній мірі оволодів професією муляра, штукатура.

С ВЯТОМ праці стане на заводі «Червона зірка» Всесоюзний ленінський суботник. В цей день на роботу вийдуть біля трьох тисяч комсомольців і молоді підприємства. Юнаки і дівчата разом з робітниками старшого покоління працюватимуть над виконанням державного завдання останнього року п'ятирічки. За три зміни суботника вони вирішили виготовити біля 300 послідовних машин в основному на збереження матеріалів, на зеконномісній електроенергії.

ІІ квітня за верстатів стануть 24 комсомольсько-молодіжні бригади. Серед них — переможці Ленінської трудової вахти. Це бригада комуністичної праці токарів механоскладального цеху № 8 Галини Лузан і бригада формувальників з ливарного цеху сірого чавуну Василя Заревнюка. Хороша трудова репутація у колективів обох бригад: токарі з грудня минулого року працюють в рахунок 1971 року, по п'яті години за зміну дають їх товариші-формувальники. Ще з більшою віддачею працюватимуть переможці на ленінському суботнику. Токарі бригади Галини Лузан зобов'язалися за зміну виконати норму на 150 процентів, дати всю продукцію з першого

ОЛЕКСАНДРІЯ:

І ЗАГЛЯЮТЬ
ОРКЕСТРИ

Шахтарське місто Олександрія. Місто, трудовики якого виступили ініціаторами змагання за те, щоб в області не було жодного відстаючого підприємства, колгоспу, радгоспу. Олександрійці високо несуть трудову честь свого міста. Сьогодні, в день Всесоюзного суботника, вони стануть на свої робочі місця, щоб заробити кошти перерахувати у фонд останнього року п'ятирічки.

А які роботи виконуватимуть на сьогоднішньому суботнику ті жителі Олександрії, які не будуть зайняті у виробництві? З таким питанням ми звернулися до першого заступника Олександрійського міськанкомом ОЛЕКСІЯ АНТОНОВИЧА БАНАХА.

— Сьогодні у місті, — сказав Олексій Анто-

КИРОВОГРАД:

ТРУДОВИЙ
ЧЕРВОПОЗОРІВСЬКИЙ

пред'явлення. На 100 олок більше віддають цього дня в бригаді Василя Заревнюка.

Конкретні плани на суботну зміну намітили в комсомольсько-молодіжній бригаді різників ковальсько-пресового цеху, де бригадиром Микола Скліфус. В цей день кожен тут працюватиме за двоє.

В цехах, на ділянках і бригадах все підготовлено для успішної роботи під час Всесоюзного ленінського суботника. Відрамонтовані верстати і обладнання, заготовлені необхідні інструменти, розподілено обов'язки і завдання для кожного молодого робітника. І як годиться на святі, в цей день одягнуться в кумачеве вбрання цехи заводу, біля прохідних зустрінуть червонозорісткі оркестри, поруч з молодими стануть за верстатів ветерани кузнї сівако. У трудову нішу великому Іллічю вилетіть швидкий суботник.

Микола СКЛЯНИЧЕНКО,
секретар комітету комсомолу заводу «Червона зірка».

нович. — працюватимуть усі підприємства. Працівники організації і установ, школярі і учні профтехучилищ, домогосподарки і пенсіонери вийдуть у двори, на площі і вулиці, щоб по-чесному прикрасити рідне місто. В нагоді стане кожна пара робочих рук. У нашому місті 430 вулиць (разом з двома селищами), і треба, щоб кожна набрала святкового вигляду. Адже через кілька днів ми відзначимо велике свято — ювілей Володимира Ілліча Леніна.

На центральній площі, яка носить ім'я Леніна і на якій височить пам'ятник вождю, будуть опоряджені і засаджені раніми квітами газони. Будуть прибрані і озеленені площі імені Держинського та імені Кірова. Всюго за суботник на вулицях, в скверах, біля стадіону, у дворах буде посаджено біля семисот саджанців дерев і 16 тисяч кущів. На допомогу працівникам кожне підприємство надішле до автотранспорт і інші необхідні технічні засоби.

Як і в минулому році, під час суботника в різних кінцях міста гратимуть духові оркестри. Як ж свято, тим більш трудове, обкодається без музики! А по закінченні суботника повсюдно відбудуться народні гуляння.

На минулому суботнику учні Кіровоградської середньої школи № 31 зібрали біля 10 тонн металопилому.

А сьогодні і завтра вони працюватимуть в дендропарку та закладатимуть ювілейний сад у підшефній військовій частині.

Фото С. ОНИЩЕНКА.

З ДУМОЮ
ПРО
ІЛЛІЧА

ВА роки на безмежному полі поезії засівають свою скромну ниву члени кіровоградської молодіжної літературної студії «Сівач», що працює при газеті «Молодий комунар». За цей час студійці вже зробили невеликий творчий укинок.

Поезії сівачів друкувались на сторінках «Молодого комунара», «Кіровоградської правди», транслювались в ефір республіканським радіо. Дуже відважно те, що літстудійці впевнено поповнюють лави своїх старших колег. Так нещодавно до обласного літературного об'єднання були прийняті студійці Володимир Барамба, Нуржан Танірберенов та Олександр Швець, інші.

Ці поети зробили серйозну заяву своєю творчістю. Звичайно, їм ще нерідко бракує майстерності і професійного терпіння. Тому їхні поетичні вруна надто тендітні і не завжди витримують нагальний вітер критики. Але головне те, що молодих літераторів об'єднує громадська тема. Вона служить їм тим добрим стимулом, без якого неможливий творчий ріст кожного митця.

Говорячи про творчий доробок цих авторів, насамперед, хотілось би відмітити вірші Володимира Барамби — «Ленін», «Ленін з нами», «Реквієм», поезії Нуржана Танірберенова — «Розмова з портретом Леніна» та «Скеля» і вірш Олександра Швеця — «Україна». В цих творах б'ється пульс справжньої поезії.

Вірші про Ілліча, радянський народ, Батьківщину зливаються в єдину поетичну течію творів наших початківців.

Приміром, десятикласник Кіровоградської середньої школи № 5 Володимир Бондаренко у вірші «Сонячне серце» пише:

Гей роки, обвітрені до крику,
З ріками, трояндами і кленами,
Чуєте, як б'ється в грудях віку
Сонячне, безсмертне
Серце Леніна!

Поезії, присвячені В. І. Леніну, підготували дев'ятикласники Вадим Потеха, восьмикласники Світлана Єрусалимська, журналіст Дмитро Танський та інші. Зараз, напередодні Ленінського ювілею, я наслуховую шепіт весняних врун «сівачів». В ньому я чую мажорну мелодію всенародного свята і карбований ритм сьогодення.

Важко наперед пророкувати майбутнє поетичним сходом літстудійців. Можливо, вони заколоються дорідним важким колосом глибинної думки, можливо, наллються мусанжовими зернами.

Користуючись нагодою, хочеться щиро привітати «сівачів» із традиційним святом — обласним Днем поезії і побажати їм високого творчого росту і поетичного довголіття.

В. ГОНЧАРЕНКО,

керівник Кіровоградської молодіжної літературної студії «Сівач».

ПАРТІЙНІ організації Кіровоградщини мають чималий досвід масово-політичної роботи серед трудящих. Комуністичні області ведуть її у тісному зв'язку з конкретними народногосподарськими завданнями, виховують у робітників, колгоспників, інтелігенції, у нашої молоді комуністичне ставлення до праці, асебично підвищують їх активність у боротьбі за здійснення завдань економічного і культурного будівництва, які поставлені перед країною XXIII з'їздом КПРС.

Ідейно-політичні заходи стали більш глибокими і багатшими за змістом, різноманітнішими за формою, більш широкими за кількістю людей, які ними охоплені. Особливо посилились вони в дні підготовки до свята трудящих усього світу — 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна, коли наш народ, йдучи назустріч ювілею вождя, докладає максимум зусиль, щоб достоєрно виконати завдання п'ятирічки, гідно відзначити славний ювілей новими трудовими ділами і зверненнями в ім'я будівництва комунізму.

Якраз про це йде мова у новій книзі завідувачого відділом пропаганди і агітації обкому партії О. К. Піскунова «Нові горизонти», випущену видавництвом «Промінь» в серії «Бібліотека партійного працівника». Вона висвітлює досвід ідейно-виховної роботи партійних організацій області за останні роки.

Це — розповідь досвідченого партійного працівника про те, як сотні і тисячі агітаторів і політінформаторів, пропагандистів і доповідачів, лекторів і працівників культосвітніх закладів, працівників преси словом правди, особистим прикладом у праці надихають трудящих на нові трудові звернення.

Автор наводить чимало прикладів умілої організації навчання в системі партійної освіти, зв'язку його з життям. Досить переконливо висвітлюється багатий досвід пропагандистів Кіровограда, Олександрії, Ульяновського, Новомиргородського, Новоукраїнського та інших районів області. Первинні партійні організації цих районів дібють про те, щоб

в системі партійної освіти широко впроваджувався метод практичних занять. І чимало повчального читачі знайдуть, прочитавши цю книгу, в роботі пропагандиста школи основ марксизму-ленізму парторганізації колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району Леонтія Прохорюка Назарюка.

У ЧИСЛІ перших серед областей України на Кіровоградщині здобули популярність народні читання, які ставлять на меті пропаганду ленінської теоретичної спадщини, роз'яснення політики Комуністичної партії і Радянсько-

хования людей, перекопано свідчить, зокрема, досвід парторганізації колгоспу імені Фрунзе Новоукраїнського району та групи політінформаторів при партійному бюро колгоспу «Перше травня» Маловисіківського району.

Читачам газети буде дуже цікаво познайомитися з виховною роботою політінформатора партійної організації колгоспу «Дружба» Долинського району комуніста Олександра Георгійовича Малевського, якому присвоєно почесне звання заслуженого працівника культури УРСР.

ПІДКРЕСЛЮЮЧИ важливу роль закладів культури в комуністичному вихованні трудящих, автор наводить цікаві приклади змістовної діяльності окремих

ДЛЯ ТВОГО ПОЛІТИЧНОГО ГАРТУ
ГОРИЗОНТИ
ТВОРЧИХ ПОШУКІВ

го уряду, міжнародного комуністичного і робітничого руху. І актуальність тем, які виносилися і виносилися на ці читання, участь у них партійного, радянського, господарського активу області та району в значній мірі активізують роботу первинних партійних організацій, сприяють значному поліпшенню комуністичного виховання робітників, колгоспників, службовців, особливо — молоді.

Автор підкреслює, що партійні організації області прикладають особливу увагу широкому використанню і вдосконаленню усної інформації — організації доповідей, лекцій, бесід, інформації тощо. У них є великий ланіт комуністів, ідеологічних працівників, здатних кваліфіковано і оперативно вести цю роботу. Серед форм усної інформації, що їх використовують партійні організації області, одне з найважливіших місць займає діяльність агітколективів і груп політінформаторів. Мислячи і райкомів партії останнім часом більше дібють про те, щоб агітатори, політінформатори, лектори були більше забезпечені необхідною інформацією з життя нашої країни, республіки, області, знати про найважливіші події за рубежом, про хід виконання народногосподарських планів.

Про посилення впливу ідеологічних працівників на роз'яснення виробничих завдань, ви-

будинків культури, сільських клубів, мистецьких закладів.

Хороший авторитет завоював Світловодський міський Палад культури імені В. І. Леніна. Він став справжнім опорним пунктом міському партії в ідейно-виховній та культурно-освітній роботі. В ньому систематично, згідно плану, влаштовуються цікаві виставки, концерти, виступи художньої самодіяльності. Працівники клубу значне місце в своїй роботі відводять поширенню науково-технічних знань, пропаганді досвіду передовиків і новаторів виробництва, бригад і ударників комуністичної праці.

Цій меті завжди підпорядковується і тематичні вечори, тематика виступів митців художньої самодіяльності. Саме вміле використання художньої самодіяльності, народної творчості, наголошує О. К. Піскунов, збагатило і поглибило масово-політичну і агітаційно-пропагандистську роботу багатьма новими, оперативними, переконливими і результативними формами.

У рецензованій книзі читачі познайомляться також з різними формами роботи жіночих організацій, які діють в області

з перших років останньої п'ятирічки: «Ми завжди з тобою, Вітчизно», «Червона хустина», «Ніжність» та інші. «А мета їх, — підкреслює автор, — активізувати громадсько-політичну активність жінок, ширше залучити їх до участі в громадській діяльності в містах і селах, зв'язцем проживання».

Значне місце в діяльності згаданих організацій відводиться питанням підвищення кваліфікації жінок, задоволення їх різноманітних запитів і інтересів, виховної роботи в школах, організації культурного дозвілля.

ДЛЯ обслуговування жителів віддалених населених пунктів діючою формою впливу закладів культури області є агіткультбригади, автоагітпоїзди, агітагони. Чимало повчального нагромадили в цьому агіткультбригади Долинського, Новоукраїнського, Олександрійського районів постійно діючий агітпоїзд Гайворонського відділку Південно-Західної залізниці.

Серед різноманітних заходів ідейного впливу партії на маси велике місце займають наочна агітація, преса, радіомовлення, телебачення, яким присвячено відповідні розділи книги. В ній наголошено, зокрема, на ті значні масово-політичні заходи, які проводяться в нашій області у зв'язку з підготовкою до Ленінського ювілею. Всі партійні організації області, пише О. К. Піскунов, основні зусилля спрямовують на те, щоб ще вище підняли рівень дівості колгоспів і радгоспів, підприємств і установ, на будовах, забезпечити достоєрне виконання ювілейних соціалістичних зобов'язань, взятих трудящими області на честь ювілею вождя.

Книга О. К. Піскунова «Нові горизонти» — цікава і корисна, читається легко, написана дохідливою мовою. Вона стане в пригоді усім працівникам ідеологічного фронту, в організації змістовної масово-політичної і виховної роботи серед широких кіл трудящих. Її з задоволенням прочитають і наші молоді читачі.

Б. АНДРІЙЧЕНКО.

м. Кіровоград.

13 КВІТНЯ — ДЕНЬ ПОЕЗІЇ

ОСЯГНІТЬ
ЙОГО ВЕЛИЧ...

Осягнуть його велич,
Люди,
Його мудрість просту —
Беріть,
І тоді
В серцях ваших буде
Невгамний вогонь
Горіти.
Розірвуться
Усі тесета,
Що сплітались на вас
Віками,
І всміються
Наша планета
Голубини материками.
І тоді
В ясній дивоцітлі
Забудуть сади зелені,
І в усіх кутках на світі
Вічну правду
Засвітить Ленін.

Степан ШЕВРЯКОВ.
Голованівський район.

ВІН ЛЕНІНА
БАЧИВ ЖИВОГО...

(Сонет)
Дід сявний, як паморозь ночі,
Та час не зігнув ще старого.
Про все повідав охоче:
Він Леніна бачив живого...
Поближче сідаю до нього,
(не пропустити б нічого),
Щоб чути, як серце тріпоче:
Він Леніна бачив уя очі.
Бо паморозь почі розтане,
І свідка навки не стане.
Я пам'ять, немов естафету,
Нестиму крізь світли сонети.
Щоб Ленін був вічно живим,
Великим, Безсмертним, Земним.

Микола ЗОЛОТАРЕНКО.
с. Ганно-Требнівка,
Устнівського району.

НАШІ СВИТАНКИ

Йшов Ілляч по землі
Крізь збоїлі, шорсткі долоні,
Крізь печалі й жалі
Крізь злиденні колосні долі.
Йшов по спраглий землі,
Що ятралась від горя й муки,
В непроглядній імлі
Мозолясті з'єднував руки.
Своє власне життя
Віддавав по крапці людині.
Свого серця биття
В кожне серце клав по іскрині.
На пісвіт вогонь
Запалив тисячі Данко,
З почорнілих долонь
Над землею зійшли світанки.

Тамара ЖУРБА.

Село Іванівка
Долішнього району.

Н. ДОБРІН.

Джерело

В вічній джерелі,
що завжди в годину й негодю —
З землі неастанно,
розкрито, розковано б'ють,
Дзвінкі й неспокійні,
у трепетне серце народу
Несуть вони силу,
снагу животворну несуть.
Одне джерело —
любов до Вітчизни своєї
Любов до людини,
яка в боротьбі світовій
Здійняла червоне,
Як жар, знамено над землею,
що кличе ставати
За ленінську правду у бій.
І в джерелі,
що зливається з першим навки,
це — вічний і творчий,
Вітчизні присвячений труд.

Юний ленинець

Река, застывший лед круша,
Уже приветствует апрель.
Идет мальчишка неспеша,
Несет, как взрослый, свой портфель.
Хоть ветер февралем дохнул,
Хоть лето далеко еще,
Мальчишка шубку распахнул,

Ему ведь холод ни почем.
Теплеет взгляд всех, кто глядит
На маленького москвича.
Алеет на его груди
Звезда с портретом Ильича.
Таня БРАТЧЕНКО.
Ст. Помічна
Добровеличківського району.

Володимиру Базилевському,
автору поетичних збірок «Ятрань»
і «Рівновага», в якого не-
забаром вийдуть третя книжка
«Світлиця».

Поет із «Ятрані» написав
І «Рівновагу» досягнув.
Тепер нас просить
до «Світлиці»,
Де жоден критик ще не був.

Тамарі Журбі, новому членові
Кіровоградського обласного лі-
тературного об'єднання.

Вона з поезією дружить,
Немов із рідною сестрою.
Ії рядки давнікі і світлі,
Хоч і написані... Журбою.

Дружні шаржі
Б. КУМАНСЬКОГО.

Крайня хата

Є крайня хата в нашому селі,
Присіла на горбочку мовби птиця.
Не раз її вітри шмагали залі,
Сліпила очі люта синьовиця.
Підсліпувати зиркає щодня
З причілка на похилих воротах,
Так нібито незграбне гусеня
До гурту прилучилося достоту.
Взяла розгін з лунки далнини,
А випередить перших не зуміла.
Чи може не посміла з давнини
На косогорі непомітно сіла.
А навкруги легкі вітри із піля,
Як півники наскокують зухвало,
І явори гуртуються поспіль
Круг неї оксамитним опахом.
І чорногуз побіля димаря
На «дній нозі» антенною зависне,
І вечорова похолода зоря
Над стріхою зеленою заблісне.
Іт господар — хворий одиниць.

Бухика гяжко, сутинки тривожить,
Випльовує атак зловісний знак.
Вже двадцять літ, а випльовує не може.
Його сини загнали на війні
(Козацькі плечі, голови чубаті)
Іх давні змілки на рудій стіні
І лосіт, і слюза у крайній хаті!
Ти спогадом незграбний не чіпай
Хазяйнову невгойну скруту,
Идучи, не заснівай «Дунай, Дунай»:
Ріка та стала келихом цукру.
Та в у хаті те, що не посмів
Ба навіть час приборкати недбало:
Востанне проведжаючи білий,
Вона оділа їх першими стрічками!
Тому й пора належне їй віддати,
Умліне слово мовить недукаво,
Не крайня — перша, мусимо сказати,
Бо право це належить їй по праву.

Володимир БАЗИЛЕВСЬКИЙ.
м. Кіровоград.

Вийшовши від командуючо-
чого армією Худякова, Че-
лов трохи постояв біля штабу,
обіпершись об дерево, тамую-
чи хвилювання. Потім згадав,
що чув від штабників, що Ана-
толій Желєзняков формує бро-
непоїзд, і направився в бік суд-
нобудівного заводу розшуку-
вати Анатолія.

Тоді ще не було піснi про «матро-
са Желєзняка», але ім'я батальйона
Анатолія Желєзнякова вже стало
символом відваги і вірності рево-
люції. Це він, будучи начальником
караулу, запропонував головному
Червоноармійцю: «Закрийте засідання,
Караул втомився. Вартові хочуть
спати». А через кілька днів відав
делегатів з'їзду Рад робітничих,
солдатських та селянських депута-
тів від імені революційних загонів
Петрограда і Балтійського флоту і
говорив пристрасно: «У революцій-
ній армії і флоту, у всіх «чорнопо-
ро-

заводу ладнав бронепоезд,
який згодом прославиться і но-
ситиме ім'я командуючого Ху-
дякова.

Костя знав Анатолія особисто.
Після кількох зустрічей, як це бу-
ває між людьми сміливими, наро-
дилася взаємна повага. Ось і зараз,
коли трапилася нагода, Чеков
йшов до Желєзнякова, щоб погото-
вити просто про життя, і, безумов-
но, про тактику бою бронепоезда,
оскільки Анатолій і в цьому набув
досвіду.

ЩЕ ЗАДАЛЕКУ Костя помітив
серед робітників високу
постать Анатолія Григоровича.
Той теж побачив Чекова і пі-
шов назустріч. Міцно потисли
один одному руки.

— Поздоровляю, Костя!
— Спасибі! Тебе теж!
— З чим?
— Із тим, що Одеса наша!

божих революцій» — це не заржавіли
гвинтівки і вистачить сили для то-
го, щоб довести революцію до кінця
і оформити остаточну перемогу над
капіталізмом».

В Одесі про підпільника Вік-
торса (з документами на таке
ім'я з'явився Желєзняков у місті
над морем) ходили цілі леген-
ди. Розповідали, як він без-
страшно з'являвся в найбільш
небезпечних місцях, виявляв
витримку там, де здавалось,
людські нерви, вже не могли
витримати. Особливо нашумів
він своєю появою на так звано-
му «суді» над Леніним. Такий
«суд» влаштували якось меншо-
вики. Враховуючи, що в місті
були окупанти, більшовики не
могли виставити оборонця, не
ризикуючи його життям. Моряк
Вікторс виступив з власної іні-
ціативи. Напористо, переконли-
во розвінчував меншовицьку
брехню і — зник. Подібних
вчинків було чимало. Його го-
лову вороги оцінили в 400 ти-
сяч карбованців. Але нічого не
допомогло.

І ось тепер, вийшовши з під-
пілля, Желєзняков при допомо-
зі робітників суднобудівного

— Так, це радість неабияка.
Але я маю на увазі твої трофеї,
подарунок Леніну.

— Ти й про це вже знаєш?
До речі, ти ж зустрічався з Ле-
ніним. Розкажи, який він.

— Ленін...
Анатолій довго стояв мовчки,
немов забув і про Костю, і про
недобудований бронепоезд, і
про все на світі. Чеков не на-
важувався перервати мовчанку.
Тільки вичікувально дивився в
обличчя Анатолія, задумавшись і
немов би освітлене із середини.

— Про Леніна важко розпо-
в'ядати. З ним зустрітись треба,
щоб зрозуміти, що це за люди-
на.

Уявляєш: я — начальник ка-
раулу. Охороняємо «учрежде-
нку». Знаю, відчуваю по наст-
рою, що готуються дати біль-
шовикам бій. Всього — напру-
ження. І раптом в урядову ло-
жу прийшов Ленін. Швидко,
швидко так. Але спокійний, ді-
ловий. І в мене мимоволі спало
напруження. Бачу: Ілляч при-
тримав за лікоть Джона Ріда,
щось сказав, той у відповідь
ствердно захитав головою, Ан-
тонов-Овсієнко і Скворцов-
Степанов трохи посміхнулися.

(Далі буде).

На фото: А. Желєзняков (в центрі) і М. Худяков (крайній ліворуч).

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 12 КВІТНЯ. ПЕР-
ША ПРОГРАМА. 9.00 — Ра-
діограма «Сонечко». (Одеса).
10.15 — Наша афіша. (К). 11.15
— «Глибока борозна». (Кіро-
воград). 12.30 — Для воїнів
Радянської Армії і Флоту.
(Одеса). 13.00 — «Пошуки,
знахідки, відкриття». 13.30 —
«Життя даруємо музику». (Львів). 14.00 — Виступ Голо-
ви Президії Верховної Ради
УРСР О. П. Лисенко. 16.15 —
«На межах України». (К). 17.15 — Для дітей. «Нема
часливих на світі». (К).
18.00 — Новини. (М). 18.05 —
Клуб кіномандрівників. (М).
19.00 — Чемпіонат СРСР з
футболу: «Динамо» (К) —
ЦСКА. 20.45 — «Сім днів».
(М). 21.30 — Концерт майстрів
мистецтв України. (К). 23.00 —
Чемпіонат СРСР з художньої
гімнастики. (Вільнюс). 23.45 —
Новини. (М).

13.00 — Телефільм. 13.30 — Дан-
длей. «Сонечко». (Одеса).
14.10 — Наша афіша. (К). 14.15
— «Глибока борозна». (Кіро-
воград). 14.30 — Для воїнів
Радянської Армії і Флоту.
(Одеса). 15.00 — «Пошуки,
знахідки, відкриття». 15.30 —
«Життя даруємо музику». (Львів). 16.00 — Виступ Голо-
ви Президії Верховної Ради
УРСР О. П. Лисенко. 16.15 —
«На межах України». (К). 17.15 — Для дітей. «Нема
часливих на світі». (К).
18.00 — Новини. (М). 18.05 —
Клуб кіномандрівників. (М).
19.00 — Чемпіонат СРСР з
футболу: «Динамо» (К) —
ЦСКА. 20.45 — «Сім днів».
(М). 21.30 — Концерт майстрів
мистецтв України. (К). 23.00 —
Чемпіонат СРСР з художньої
гімнастики. (Вільнюс). 23.45 —
Новини. (М).

рождения В. І. Леніна. За-
ключний концерт республікан-
ського огляду художньої сам-
діяльності «Звіт у юні». (К).
10.00 — «Адютант його велич-
ності». Художній телефільм,
4 серія. (М). 20.15 — «Від по-
неділя до неділі». (К). 20.30 —
Програма «Час». (М). 21.15 —
«Весела райдуга». (Херсон).
21.45 — Художній фільм «Серце
матері». (К). 23.10 — Теле-
вісті. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.40 —
Телевісті. (К).
ВІВТОРОК, 14 КВІТНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 —
Телевісті. (К). 11.10 — Худож-
ній фільм «Весна в Москві».
(К). 12.40 — Телефільм. «На-
роджене в боротьбі». (К). 16.15 —
«Паселення про цивільну
оборону». (Кіровоград). 16.30 —
Наша програма. (Кірово-
град). 16.35 — «Ленін і музи-
ка». (Кіровоград). 17.05 — Про-
грама «Час». (М). 19.00 — Кон-
церт. (По закінченні — про-
грама «Час»). (М). 21.15 —
М. Жданов — І. Баригінако-
ва. — «Вулиця Валентинівна».
Прем'єра телеспектаклю. (К).
23.00 — Тележурнал «Чер-
воно». (Чернігів). 23.50 — Те-
левісті. (К).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського
областного ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.